REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și a următórele Birouri de anunciuri:

In Viena: M. Dukes Nachf. Max. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelika Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 6 cr.
— Publicări mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiăcare ¢i.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 franci.

Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Têrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 253. Brașov, Miercuri 15 (28) Noemvrie. 1900.

Apărarea ideei de dreptate.

Primirea, ce i-s'a făcut președintelui Krüger în capitala Franciei, a întrecut tóte așteptările. Poporațiunea Parisului l'a îmbrățișat cu o căldură și c'un entusiasm, ce nu se póte descrie. Tóte păturile ei, dela lucrătorul de rênd până la damele și domnii din societatea cea mai alésă, au emulat în manifestarea însuflețirei lor.

Vor fi avênd fără 'ndoélă Francesii și resóne politice, cari îi fac sĕ simpatiseze în mod demonstrativ pentru Buri și causa lor. Dér nu trebue sĕ uităm, că peste tóte considerațiunile de felul acesta este trăsătura caracterului generos, ce l'a dovedit din vechime poporul frances simpatisând cu causa generală a libertății și a dreptății, care s'a manifestat și de astă-dată și a ridicat însuflețirea generală la cea mai înaltă potență.

De aici vine, că primirea, ce s'a făcut bĕtrânului președinte al republicei sud-africane, cutropită de puterea covîrșitóre a Englesilor, a avut în total mai mult un caracter spontaneu. S'au au¢it, ce-i drept, în mijlocul entusiasmului și strigăte de „jos Englesii!“, cari ici-colo conturbau armonia aclamărilor la adresa lui Krüger și a Burilor. Pe lângă urările pentru Krüger și pentru Buri, s'au au¢it însĕ și strigăte constante și puternice de „Trăéscă libertatea!“

Președintele consiliului municipal salutând pe Krüger i-a ¢is: „Dorințele nóstre te însoțesc în acest moment, când te întrepui pentru causa D-tale înaintea întregei lumi; acésta este totul ce putem face. Sunt momente în cari consciința popórelor se ridică: ea va vorbi.“ Krüger însuși, rĕspun¢ênd, a ținut sĕ accentueze, că Parisul, acest mare oraș al lumei, a stat tot-déuna în rêndurile cele dintâi când a fost vorba de a-se apĕra ideile dreptului și ale dreptății. Er către președintele consiliului general al Senei el a ¢is: „Sunt mândru, că am venit la Paris, unde găsesc atâta zel pentru causa dreptății“.

Firesce că bĕtrânul președinte transvaalian atât de mult încercat de sórte, se gândesce mereu cum ar puté sĕ câștige în Europa un sprijin pentru causa sa. Nu face el acésta călĕtoriă pentru ca sĕ fiă purtat în triumf de cei-ce au urmărit și urmăresc cu simpatiă luptele Burilor în contra brutalității celui mai tare și în contra nedreptății sórtei lor, ci el caută un ajutor, care sĕ feréscă republica condusă de el de totala peire.

Scie însĕ și Krüger ca și cei-ce i-au făcut primirea acésta strălucită, că de-ocamdată Burilor nu li-se póte da decât un sprijin moral. Nu cu fapte, ci numai cu dorințe pot fi mângăiați.

Este neîndestulătóre acéstă mângăere, dér totuși este o mângăere, care face sĕ nu se nimicéscă tóte speranțele în viitor și cei nedreptățiți sĕ nu piérdă credința, că odată sórtea lor se va puté schimba încă spre mai bine.

De-odată cu Francesii simpatiséză pentru causa dréptă a Burilor, póte încă în mai mare mĕsură, și Germanii și tóte popórele culte, cele mari și mai cu sémă cele mici, cari vĕd cu gróză cum se decretéză nimicirea independenței și a libertății unui popor mic, pe motiv, că așa ar pretinde interesele unui puternic imperiu.

Manifestarea generală a simpatiilor pentru causa dréptă a Burilor este așa-dér și în stadiul de față al doririlor platonice de-o importanță fórte mare pentru causa libertății popórelor în genere. Căci așa e mersul lumii; odinióră cine ar fi mai ținut sémă, că în fundul Africei se atentéză la libertatea și la esistența unui popor harnic și vrednic de independența sa. Astă¢i s'au schimbat lucrurile, grațiă și progresului mijlócelor de comunicațiune.

Nu numai Parisul, ci tótă Europa a privit cu sentimente pasionate lupta eroică și desperată a Burilor. Este dér o mângăere pentru tóte popórele și statele mici, cari sunt espuse lăcomiei statelor mari și puternice, că causa dréptă a poporului bur se bucură în așa mare mĕsură de simpatiile lumei civilisate.

Considerațiunile politice pot sĕ împiedece d'ocamdată o reală părtinire prin fapte a acestei cause, dér este un pas mare făcut înainte, că cel puțin dorințele generale sunt în favorul celor nedreptățiți.

Aceste dorințe, odată bine stabilite și înrădĕcinate în consciința popórelor sunt o garanță, că într'o ¢i ele se vor puté preface și în fapte.

Lupta electorală în Bucovina. Lupta alegerilor în Bucovina se pórtă pe viață și mórte. După informațiunile, ce le are *„Deșteptarea“* din Cernăuți, frații noștri români credincioși drapelului național se țin bărbătesce aprópe în tóte districtele, cu tóte nelegiuirile și violențele organelor guvernului local.

In *Costina* partidul poporal național a avut sĕ supórte o luptă grea, alegătorii au fost estraordinar terorisați, cei mai mulți n'au fost lăsați sĕ voteze pentru electorii, pe cari îi voiau. In *Buninț* aceleași nelegiuiri: tot așa în *Bosanci*, *Bănila moldovenésca*, *Oprișeni*, *Urdești* etc. In *Fundul-Moldovei* alegerile au reușit fórte bine, aleși fiind numai bărbați de ai partidului poporal național. In *Capucodrului* alegerile au eșit după cum au dorit Românii de bine. In *Broscăuți* a învins cu desăvêrșire partidul poporal național. In *Miloveni* au biruit Românii de omeniă în contra tuturor opintirilor dușmanilor. In *Crasna* tot așa. Au fost aleși numai ómeni ai partidului poporal național.

Autonomia Bosniei și Herțogovinei. O telegramă din Petersburg anunță, că ¢iarul rusesc „Novoje Vremja“ publică scirea, că *Kallay*, ministrul comun de finanțe tratéză spre a da Bosniei și Herțegovinei un fel de autonomiă. Scirea acésta au adus'o și ¢iarele din monarchiă în legătură cu călĕtoria ce o face Kallay prin provinciile ocupate.

România și Bulgarii.

(Vocea unui patriot bulgar.)

In momentele când procesul complotturilor a resuscitat din nou cestiunea despre recunoscința, ce o datoresc Bulgarii României pentru marile și nenumĕratele binefaceri primite dela acésta, — este de mare interes, o scrisóre caracteristică a distinsului patriot bulgar și președinte al Sobraniei, *Zaharia Stoianoff*, scrisă în anul 1889 6 Septemvre la Paris și publicată în „Telegraful Român“ ce apărea pe atunci în Bucuresci. Acéstă scrisóre, ce-o publică acum „Universul“, este de următorul cuprins:

Amicilor,

Nu esistă un singur Bulgar mai mult séu mai puțin inteligent, care n'ar fi călcat pămêntul României și nu s'ar fi folosit de ospitalitatea frățéscă a Românilor. Intr'o epocă de o jumĕtate secol, într'o epocă grózmică și négră pentru noi, privirea poporului bulgar a fost pururea țîntită asupra malului stâng al Dunării. Tot ce e onest și nobil, tot ce avea vr'o inițiativă și fu cuprins de ideia de a salva patria sa nenorocită, tot ce n'a putut trăi și respira în Bulgaria robită, lucra și trăia în sfânta Româniă. Imi aduc aminte, precum își aduc aminte toți amicii mei, că cuvintele: România, Bucuresci, Giurgiŭ, Ploesci, Brăila, Galați și așa mai departe, au fost pentru noi cuvinte sfinte și egale cu cuvintele din sf. scriptură. Când vre-unul din patrioții noștri, prigonit crud de guvernul otoman, scăpa în fine din ghiarele strĕinului neîndurător, el găsea refugiul într'un oraș al României.

Da, fraților Români, pămêntul vostru a fost pentru noi pămêntul făgăduit.

La începutul renascerei nóstre naționale, cele dintâiŭ voci, cari ne treziră din somnul robiei s'au au¢it din România.

Țéra vóstră a fost pentru noi focarul luminat al libertății, speranța în viața nouă la progres. Deși vasali puternicilor Sultani Românii au îndurat, ba chiar au patronat organisarea comitetelor revoluționare, au

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Curier parisian.

I. Esposiția din 1900.

Miile de globuri electrice, cari iluminau turnul Eiffel se stinseră de-odată. In locul mării de lumină ochiul abia mai putea destinge prin vĕzduhul întunecat scheletul colosului de pe câmpul lui Marte. O flacără... și o detunătură puternică urmând'o imediat... peste cât-va timp același lucru se repetă. Două pușcături de tunuri din vêrful turnului... étă cum i-s'a cântat „Vecînica pomenire!“ aceleia, a cărei nume vreme de o jumĕtate de an o rostea mic și mare pe tótă întinderea pămêntului: *Esposiției*.

Și minune! Plóia care se vărsa neconenit de cum se întunecase, sĕ opresce deodată. Stelele își fac loc printre nori curióse sĕ mai vadă odată minunea veacului... Tóte palatele, cari se arătaseră pentru cea din urmă óră iluminate, acum și-au stins luminile, nóptea se lasă încet-încet ca o cortină peste actul din urmă a marelui spectacol.

Acolo, pe unde 50 de milióne de ómeni adunați din tóte părțile lumii au trecut, n'a mai rĕmas țipenie; astă¢i aceleași brațe, cari au ridicat măestrele palate, au ciocanul în mână, gata sĕ dărîme.

Astfel sĕ stingea cetatea minunelor, locul petrecerii... și Parisianul ostenit privesce cu regret mórtea copilului sĕu desmierdat.

Bîlciul lumii s'a închis.

Bîlciul lumii! Intr'adevĕr a fost un bîlciŭ acesta. Acum de când avem drum de fier și electricitate, tîrgurile de țéră cu rostul lor medieval au ajuns în agonie. Căruțele adunau pe moșii noștri cu greu dela o distanță de câte-va poște la un iarmaroc, astă¢i trenul te aduce sburând din părțile, pe cari Romanii le numiau „sfîrșitul lumii“ în centrul culturei: Paris. Esposiția a fost un bîlciŭ al lumei, cu „pararame“ bune și próste, cu strigăte, clopoței și petreceri. Dér a fost mai mult decât atât. Ea a adunat pe un petec de pămênt de un chilometru pătrat tot ce geniul omenimei a creat mai bun în ori-ce ramură a vieței. A fost o esposițiă universală, la care universul s'a adunat, la care au venit 50 de milióne de curioși în timp de 7 luni, ca sĕ vadă unde a ajuns omul la sfîrșitul veacului al nouĕ spre-¢ecilea.

Fost'a esposiția reușită? Étă o întrebare la care se dau fel de fel de rĕspunsuri. Cei ce au vĕ¢ut'o pe cea de acum un-spre-¢ece ani spun, că acésta a fost mai măjestósă, aceea a fost mai reușită.

Și într'adevĕr ori-cine și-a rătăcit pașii pe țĕrmurii Senei dela pórta monumentală prin Trocadero, a rĕmas uimit, orbit de majestatea și frumsețea acestei cetăți — minune... și totuși în sufletul sĕu a rĕmas o decepțiune, a rĕmas un gol neesplicabil. Strĕinul a fost primit de Frances cu brațele deschise și totuși primirea era prea corectă pentru ca sĕ pótă fi căldurósă, cetatea, care scânteia în flacări și în care sutimile de mii bîjbăiau, era un colos rece aprópe fără viață. Nu cred sĕ esiste un singur visitator, care sĕ nu fi admirat genialitatea cu care d-nul Picard a arangiat tótă infinitatea acésta de lucruri espuse, care a folosit ori-ce palmă de pămênt ridicând frumsețea esposiției. Și totuși ceea-ce a lipsit a fost unitatea, a fost firul fermecat, care sĕ ți lege tóte amĕnuntele, una de alta, care sĕ nu te facă sĕ-ți risipesci atențiunea în sute de părți, fără sĕ-ți poți culege observațiile într'un întreg. A lipsit scânteia divină în opul acesta de muncă și încordare supremă. Greșéla a fost, că esposiția a fost prea mare. Vrênd sĕ dea *de tóte* din abundanță, esposiția n'a putut da *un tot* închegat. Meritele ei s'au prefăcut în defecte. Totul era astfel aranjat, încât trebuia sĕ te intereseze. Matematicianul se opria înaintea tablourilor, filologul înaintea mașinilor și admira opurile acestea, incepea sĕ priceapă, ceea-ce până atunci nu-l preocupase nici-odată. I-s'a dat fiăcăruia prea multă instrucțiune, ér în schimbul ei nu s'a putut da pentru spiritul obo-

permis lui Panovsky sĕ pronunţe discursurile sale înfocate, au permis lui Liuben Caraveloff tipărirea ḑiarelor „Svoboda“ şi „Nezavisimosti“. Voi aţĭ permis neastâmpăratului Botew sĕ ne trimită „cuvêntul refugiatului bulgar“ şi apoi a edita „Svamea“ (stindardul), organe de publicitate, carĭ, décă ar fi apărut acum în Bulgaria, ar fi indignat de sigur elementele din carĭ se compune tagma trădătorilor patriei nóstre mult încercate.

Pământul vostru a hrănit pe apostolii libertăţeĭ bulgare, pe luptătorii uriaşĭ ai independenţei nóstre, pe Levsky, Bencovsky, Hladj-Dumitru, Caragea, Colow, adecă întregul şir al martirilor noştri, căḑuţĭ apoi pe câmpul sfintei lupte, morţĭ în ştréng şi prin temniţele turcescĭ.

Salutare dér pământului sfânt al României, fie binecuvêntat!

România a fost a doua patriă pentru mii de martirĭ ai noştri.

După liberarea Bulgariei, simpatia poporului român a rĕmas nemărginită pentru noi. La 1885, când duşmanii năvăliră sub zidurile Slivniţei şi ale Vidinului, când am fost părăsiţĭ de Europa întrégă, atuncĭ numai în pieptul român s'a găsit o inimă plină de compătimire pentru noi, numai în parlamentul român s'a ridicat vocea pentru causa dréptă a poporului bulgar.

Am fost atuncĭ în capitala României şi am vĕḑut cu ochii mei, că nenorocirile nóstre au fost ca şi ale vóstre, şi că triumful victimelor nóstre vĕ bucură, precum ar fi fost triumful vostru.

In ḑiua nefastă de 9 August, când dela Nord se grămădeau norĭ negri asupra patriei nóstre, când libertatea bulgară era gata sĕ se ascundă prin stâncile şi strîmtorile sĕlbatice ale Balcanilor, am fost în România. Şi inima mea de patriot bulgar sângerândă, nu va uita ceea-ce am vĕḑut, nu va uita spectacolul frumos ce înfăţişase capitala României în ḑiua de 17 August, când în persóna prinţului Alexandru poporul român întêmpină Bulgaria liberă şi independentă.

Destinul României e frumos! Din România ne vin razele binefăcĕtóre ale libertăţei, razele redeşteptărei nostre morale. Usurpătorii şi trădătorii dela 9 August sciau bine simţĕmintele cavalerescĭ ale poporului român, tocmai pentru acésta ei se ţineau departe de malurile Dunării române, şi-şĭ căutau sprijinul în puterea jandarmilor dela Renĭ.

Cu întristare şi amărăciune ne gândim, că până acum n'am rĕsplătit cu nimic poporului român pentru tóte astea. In temelia libertăţei nóstre zac osĕmintele fiilor României, ér noi nicĭ două cuvinte de mulţămire n'am pronunţat până acum.

Sciţĭ óre pentru ce?

Nu ne acusaţĭ. Poporul bulgar şi clasa nóstră inteligentă cu evlavie pronunţă cuvêntul sfânt de „România“, der vai! nu suntem încă pe piciórele nóstre; décă aḑi nu mai esistă în Bulgaria iataganul, apoi esistă rublele, a căror înrîurire e mult mai gróznică, mult mai neînduratóre.

Mare şi solemn va fi momentul când două popóre vecine îşi vor întinde frăţesce mâna şi vor încheia o alianţă puternică, compusă o federaţiune întemeiată pe respectarea libertăţilor reciproce. Nu esistă absolut nicĭ un singur motiv pentru-ca Românii şi Bulgarii sĕ nu trăiască, precum au trăit, într'o pace şi bună înţelegere, nu esistă asemenea nicĭ un motiv, ca sĕ se mai repete odată rĕsboiul fratricid între Sêrbĭ şi Bulgarĭ.

Sub domnia vóstră la Belgrad şi în coloniile bulgare din sudul Basarabiei în curgerea de 30 anĭ a domnit libertate şi a strălucit civilisaţiune, ér acum vai! acolo domnesce un Stanovoi şi cancelaria sa.

Aşa dér sĕ trăiască poporul român, sĕ trăéscă regele Carol, sĕ trăéscă Ioan Brătianu, numele căruia este strîns legat cu emanciparea nóstră politică.

Zaharia Stoianoff.

Procesul asasinilor bulgarĭ.

Inainte de a trece la şedinţa a 8-a, trebue sĕ facem o intercalare întregitóre. Fiind-că am omis pe apĕrătorul acusatului Miteff, care a vorbit încă la sfêrşitul şedinţei a 6-a după pledoaria procurorului general Ciocârdia. A cerut sĕ i-se dea cel dintâiu cuvêntul, fiind-că era silit sĕ plece din Bucurescĭ.

D. Sipsomo, apĕrătorul lui Nicola Miteff: Cere circumstanţe atenuante pentru clientul sĕu având în vedere, că acesta a fost influenţat de comitetul suprem macedonén.

Aduce în sprijinul cererei sale lipsa de cultură a lui Miteff, care nu şĭ-a dat séma de scopurile necinstite ale bandei lui Sarafoff şi înşelat mai cu sémă de presenţa în fruntea acestui comitet a generalului Nicolaeff, actual adjutant princiar a credut, că face o faptă bună şi-şĭ servesce patria primind sarcina de a ucide pe spionul Fitowsky.

Şedinţa a opta dela 9 Noemvrie v.

Th. Vanghelie, apĕrătorul acusatului Peteff face lungĭ consideraţiunĭ, voind sĕ probeze, că toţĭ acusaţii au lucrat sub imboldul unei aşa ḑise sugestiunĭ, acţiunea lui Sarafoff. Prin urmare, acusaţii n'au avut liberul arbitru, li-a lipsit simţul de discernĕmênt, care trebue sĕ condiţioneze o acţiune, spre a pute fi considerată ca liberă şi pornită din adênca convingere a autorului sĕu.

In special, acusatul Achim Peteff se află într'o posiţiune cu totul specială. Complicitatea sa nu este în desjuns probată, prin ordonanţa judelui instructor; faptul, că Peteff primea o numerósă corespondenţă din Bulgaria nu este un indiciu suficient de culpabilitate, şi nicĭ faptul, că a scris adresele scrisorilor, pe carĭ Dimitroff le întroducea la Văcărescĭ.

Actul de acusare mai spune, că Peteff a împrumutat paşaportul sĕu lui Dimitroff; Peteff însĕ a declarat, că dênsul n'a sciut, că Dimitroff se duce la Sofia pentru a primi instrucţiunĭ relative la omorul lui Mihăileanu.

Nu constitue de-asemenea complicitate nicĭ îndemnul la crimă a lui Dimitroff de către Peteff, căcĭ îndemnul acestuia n'a fost o obsedare a criminalului.

Décă s'ar admite acest punct de vedere, atuncĭ se impune o altă deducere, şi anume, că Sarafoff şi comitetul din Sofia n'au avut nicĭ o influenţă, ceea-ce n'ar fi în realitatea faptelor.

Termină, cerênd ca juraţii sĕ aibă în vedere aceste consideraţiunĭ în verdictul ce vor da.

Nicolae Durma apĕrătorul lui Nicola Bogdanoff, acusat ca părtaş la complotul urzit în contra vieţeĭ M. S. Regelui, — începe prin a declara că, împins de un spirit de obedienţă şi de condescendenţă către preşedintele Curţii, animat de sentimentul îndeplinirei datorieĭ şi invigorat de speranţa că juriul va admite conclusiile sale, n'a putut declina onórea ce i s'a făcut d'a fi ales între apĕrătorĭ.

Făcênd apoi, în trăsurĭ generale, însemnătatea operei Regelui Carol, d-l Durma spune, că nu se va ocupa de existenţa séu neexistenţa odiosului complot în contra vieţei Suveranului, căcĭ nu este chemat sĕ apere comitetul suprem din Sofia, ci se va mărgini numai a cerceta, décă Bogdanoff, pe care îl apĕră, a participat séu nu la acéstă crimă.

In legislaţia nóstră, sunt două soiurĭ de comploturĭ: complot pur şi simplu, care consta în a se lua hotărîre de a se curma viaţa, şi complotul urmat de un act săvîrşit séu început spre a se prepara executarea. Bogdanoff nu e pasibil nicĭ de unul, nicĭ de altul. In adevĕr, independent de dovedile ce pretinde ministeriul public, că a adus, Bogdanoff n'a putut participa la complot nicĭ din punctul de vedere intelectual nicĭ din punctul de vedere material. N'a putut participa din punctul de vedere intelectual, pentru-că fiind, în mod vĕdit, pe o scară de inferioritate culturală faţă de faimosul Sarafoff, el nu s'a putut sfătui cu acesta. N'a putut participa din punctul de vedere material, pentru-că e un infirm şi pentru asemenea însărcinărĭ trebuesc picióre sprintene şi agere.

De alt-fel, nicĭ din dosar, nicĭ din instrucţia orală nu resultă, că Bogdanoff ar fi participat la complot. Ce este drept, în séra de 10 Decemvrie 1899, la hotel Unirea, Sarafoff a propus acestuia sĕ sĕvêrşéscă monstruósa crimă, dér el n'a primit şi s'a însărcinat Marcu Bosniacoff ḑis şi *babacico işala*. (viteaz invincibil)

De asemenea, nu resultă din nimic, că Bogdanoff ar fi urmărit vre-odată pe Regele, ci Poparsoff şi Bosneacoff au făcut acésta. Bogdanoff nu este vinovat decât de faptul, că a sciut despre complot şi nu l'a denunţat, dér acéstă tăcere nu constitue culpă.

Termină cerênd juriului sĕ nu se preocupe de o inconscient, ca clientul sĕu pe care-l recomandă guvernului pentru espulsare.

D. Preşedinte întrébă, prin interpret, pe acusaţii Boiciu Ilieff, Nicola Miteff, Mitu Stoiceff, Christu Karambuloff şi Nicola Bogdanoff, décă mai au ceva de adăugat întru apĕrarea lor.

Acusatul *Boiciă Ilieff* ţine sĕ protesteze pentru cele ce s'au afirmat în cursul desbaterilor, că ar fi luat parte la asasinatul lui Stambuloff.

Acusaţii *Miteff* şi *Stoiceff* ţsustin, că n'au făcut parte din comitetul suprem, ci numai din societatea macedonénă.

Acusatul *Karambuloff* cere sĕ i-se ţină socotélă, că n'a cunoscut pe nicĭ unul din membrii comitetului, decât pe Trifanoff.

Acusatul Al. *Trifanoff* declară, că advocaţii sĕi n'au spus tocmai ceea-ce formézá apărarea sa. Intr'un viu discurs, el esplică pentru ce, cu tótă tinereţea sa, s'a amestecat în acéstă asociaţiune secretă şi pentru ce mai în urmă a ajuns un trădător, după cum îl numesc astăḑĭ toţĭ, al secretelor ce i-au fost încredinţate de Sarafoff.

Au fost, ḑice Trifanoff, trei eroi ai Bulgariei carĭ au luptat pentru independenţa ei. Eu am voit sĕ imit pe eroul nostru Vasile Elewsky, ne sciind, că se vor găsi ómenĭ carĭ sĕ abuseze de sentimentele mele patriotice. Când mi-a vorbit Sarafoff eram ca beat, nu mai aveam nicĭ ochĭ sĕ vĕḑ, nicĭ urechĭ sĕ aud. Cred, că onorata Curte cu juraţĭ îmĭ va ţine sémă de destăinuirile pe carĭ le-am făcut din causă, că atuncĭ când am fost închis, am ajuns la convingerea, că comitetul macedonén nu lucréză din patriotism şi că poporul bulgar ţine la pieptul sĕu un şarpe. Am făcut aceste destăinuirĭ, spre a face un bine poporului bulgar. Las la apreţiarea onoratei Curţĭ décă merit graţia séu mila.

Acusatul *Stoian Dimitroff* susţine din nou, că n'a fost pus la cale de Comitetul din Sofia.

Acusatul *Spiru Alexoff* cere iertare juraţilor pentru faptele sale.

Acusatul *Peteff* face apel la consciinţa juraţilor, ca sĕ nu condamne la temniţă pe un nevinovat.

Acusatul *Nicola Bogdanoff* nu mai adaugă nimic nou, decât aceleaşĭ protestărĭ că nu scie despre urzirea complotului, în care este implicat.

La órele 3, d. preşedinte al curţei declară închise desbaterile. (Mişcare).

D. Preşedinte amintind juraţilor, că au de judecat un proces mare, care va forma o pagină însemnată în analele justiţiei române, face apoi conform legei, resumatul desbaterilor.

SCIRILE ḐILEI.

— 14 (27) Noemvrie.

Monumentul „Gloria României“. In ḑiua de 20 Noemvrie n. se va inaugura monumentul „Gloria României“, ce se ridică pe dealul Spirei (Bucurescĭ). Acest monument se ridică în amintirea luptei, ce au avut'o pompierii românĭ cu Turcii pe dealul Spirei în 1848.

Sesiunea generală a Academiei Române se va deschide în ḑiua de 13 Februarie 1901.

Dar împĕrătesc. Majestatea Sa monarchul nostru a dat din casseta Sa privată 200 coróne, ca ajutor pentru edificarea nouei biserici române gr. or. din Chichiş.

Noul fişpan al Braşovului. Fóia guvernamentală maghiară din loc are informaţiunea, că numirea lui *Kiss* Balint de fişpan al comitatului Braşov este sigură. Propunerea ministerială e deja înaintată Majestăţii Sale.

---

sit destulă odihnă, destulă distracţiă. Şi esposiţia nu s'a ţinut la Londra séu la Berlin, ci la *Paris* şi cuvêntul Paris invócă involuntar în mintea fiă-cărui oraşul luminiĭ *şi* a petrecerii. La Paris nu vine nimenĭ, fiă chiar şi pentru esposiţiă, ca sĕ se instrueze numai, ci şi pentru ca sĕ se desfăteze, sĕ-şĭ petrécă.

Étă ce i-a lipsit esposiţiei din 1900 şi ce avusese cea din 89. Dér décă întrebĭ pe specialiştĭ vei audi numai despre progresul arătat în 11 anĭ în fiă-care secţiă espusă.

* * *

Acolo unde paşii mĕ duceau mai adeseorĭ, sĕ ne oprim puţin. E palatul „artelor frumóse“, o clădire de dimensiunĭ uriaşe, unde au fost espuse câte-va mii de pânze şi câte-va sute de statuĭ. Tóte statele s'au întrecut sĕ espună ce-au avut mai bun. Juriul a împărţit din belşug recompensele... firesce de multe-orĭ arbitrar. După mine „femeia cu caprele“ a lui Max Liebermann, care n'a luat premiu, e superióră orĭ-cărui tablou, care a luat medalia de aur.

Sĕ ne oprim puţin înaintea acestor pânze, căcĭ şi ele se reoglindéză mai bine decât orĭ în unde timpul, în care trăim, acest timp plin de contraste, în care idealistul cel mai fanatic trece alăturea pe stradă de cel mai oras materialist şi de omul cel mai apatic şi blasat. Toţĭ trei sunt copiii veacului deopotrivă. Sĕ ne uităm cu atenţiune la aceste chipurĭ, căcĭ în pictură se desfăşóră aḑi cele mai admirabile talente. Şi deopotrivă e copil al veacului cutare artist cu fruntea senină şi cu vederea limpede, şi cutare desnervat cu fruntea încreţită şi cu vedenii de somnambul. Amêndoi redau ceea-ce vĕd, numai cât fiă-care vede în alt-fel.

Peste 30 séu 50 de anĭ, când timpul de luptă, în care trăim, va fi deslușit, când se va pute scrie despre pictura la sfîrşitul veacului al XIX-lea, criticul va alerga din muzeu în museu, ca sĕ pótă vede pânzele pe carĭ esposiţia ni-le-a dat adunate sub un coperiş.

Aḑĭ nu putem sĕ criem despre pictura modernă, pentru-că suntem noi înşi-ne modernĭ. Totuşĭ sĕ încercăm sĕ ne dăm puţin séma despre ce am vĕḑut.

Ochiul nedeprins are sĕ se sparie de varietatea ce esistă aicĭ. Nu numai din ţéră în ţéră, dér dela un pictor la altul distanţa e atât de mare, încât îţĭ spui contrariat: „A vorbi aicĭ de *o* pictură modernă călĕuzită de *aceleaşĭ* principii e absurd!“

Şi totuşĭ nu e tocmai aşa. Sunt unele principii comune tuturor, sunt unele cause esterne, carĭ au influinţat asupra tuturor, numai cât nu în mod egal. Ceea ce e mai presus de tóte incontestabil, e, că avem aḑĭ o mulţime de artiştĭ de mare valóre, de-o originalitate superióră... şi asta e pricina, că vedem atâtea individualităţĭ păstrându-se în curentul comun. Dér aşa a fost în tóte epocele de viaţă artistică mare. Intre pictorii italienĭ din suta XV şi XVI sunt atâtea individualităţĭ! Atât e de deosebit Leonardo de Rafael, de Tiţian, de Palma Vecchis, de Bassaro etc. etc.... numai cât aḑĭ, când scim, care a fost mieḑul acestei picturĭ îl vedem mai bine în pânzele lor şi vedem mai puţin individualitatea fiăcăruia. Acelaşĭ lucru în picturile Flamanzilor, acelaşĭ în cele moderne. Talente reale, dér lipsite de vioiciunea individualităţii se pierd aḑĭ necunoscute; despre operile lor dibuete se va vorbi însĕ mult în viitor.

Că esistă într'adevĕr puncte comune tuturor pictorilor modernĭ se póte cunósce indirect din faptul, că trecênd prin salele cu tablourĭ te opresci imediat înaintea unei pânze de Henri Martin séu de Stuck şi trecĭ repede pe dinaintea tablourilor unui Kaulbach, Papperitz, Gabriel Max, Thumann séu Cougueremu, dintre carĭ unele admirabil de frumóse, dér aparţinênd şcólei vechĭ.

Sĕ cercăm sĕ ne dăm sémă de unele dintre aceste puncte comune întregei picturĭ moderne şi de unele influinţe esterne, carĭ au lăsat urme în pictura modernă.

(Va urma.)

Viriliştii românî ai comitatului Sibiiu pe anul 1901, conform listei oficiale, sunt următorii: archiepiscopul-metropolit Ioan Meţianu (Sibiiu) cu 4072 c. dare directă, computată duplu pe basa oficiului (primul virilist). 2) Ioan Popa adv. în Sibiiu, cu 1606 c. 36 b. (duplu pe basa diplomei de advocat), al 8-lea. 3) Parteniu Cosma, director de bancă în Sibiiu, cu 1176 c. (duplu pe basa diplomei de advocat), al 17-lea. 4) Ioan de Preda, adv. în Sibiiu, cu 1133 c. 82 b. (duplu) al 20-lea. 5. Zaharie Boiu, asesor consistorial în Sibiiu, cu 764 c. 78 b. (duplu pe basa posiţiei de preot), al 43-lea. 6) Dr. Stefan Pĕcurariu, adv. în Sibiiu, cu 774 c. 92 b. (duplu) al 48-lea. 7) Dr. Octavian Russu, adv. în Sibiiu, cu 698 c. 40 b. (duplu) al 56-lea. 8) Ioan Macellariu, proprietar în Mercurea, cu 649 c. 86 b. (duplu pe basa diplomei de jude), al 60-lea. 9) Ioan Răcuciu, proprietar în Sĕlişte, cu 612 c. 38 f. al 65-lea. 10) Alexandru Lebu, privatier în Sibiiu, cu 586 c. 91 b. al 69-lea. 11) Dr. Avram Tincu, adv. în Sibiiu, cu 516 cl 40 b. (duplu) al 91-lea. 12) Irimie Dancăş, comerciant în Reşinarĭ, cu 500 c. 25 b. a. 96-lea. 13) Dr. Ioan Nemeş, adv. în Sibiiu, cu 484 c. 24 b. (duplu) al 100-lea. 14) Ioan Bozdoc, comerciant de lemne în Veştem, cu 465 c. 02 b. al 107-lea 15) Nicolae Vidrigin, comerciant de făină în Sibiiu, cu 451 c. 04 b. al 110-lea. 16) Petru Imbăruş, agricultor în Sibiiu, cu 452 c. 37 b. al 116-lea. 17) Petru Comşa, comerciant în Sĕlişte, cu 431 c. 54 b. al 121-lea. 18) Teodor Popescu, comerciant în Sibiiu, cu 425 c. al 122-lea 19) Ioan Dregan, notar public în Sebeşul-săsesc, cu 421 c. 08 b. al 126-lea. 20) Onoriu Tilea, inginer de comasaţiă în Sibiiu, cu 394 c. (duplu pe basa diplomei de inginer), al 132-lea 21) Sava Văcariu, cojocar în Sibiiu, cu 371 c. 92 b. al 139-lea şi 22) Ioan Maxim Vulc, proprietar în Pianul-de-sus, cu 356 c. 46 b. al 144-lea. *Suplenţĭ*: 1) Ioan Vişia, privatier în Sibiiu, cu 322 c. 94 b. al 17-lea şi 2) Ioan Bancin lui Stan, arêndator în Sĕlişte, cu 316 c. 83 b. al 18-lea.

Intre 146 viriliştĭ ordinarĭ sunt decĭ 22 Românĭ, ér între 34 suplenţĭ sunt 2 Românĭ.

Dar principesei Elisabeta. Sf. Sinod al României pregătesce pentru anul viitor o nouă carte de rugăciunĭ legată în aur, ce se va oferi principesei Elisabeta cu prilegiul împlinirei a 7 anĭ. Acéstă carte va fi tot aşa de frumósă ca şi aceea, care s'a oferit micului principe Carol. Cartea va fi legată şi aurită la Viena.

Tesaurul dela Petrósa. D-l Gr. Tocilescu se află de present la Paris pentru a aduce de acolo la Bucurescĭ tesaurul dela Petrósa (cloşca cu pui de aur) care a fost espusă cu ocasia esposiţiei universale din Paris.

Un atentat contra fiiului lui Mihăileanu. D-na Mihăileanu, soţia martirului Mihăileanu s'a presentat — anunţă „Universul“, — Lunĭ la poliţiă şi a reclamat, că alaltă-séră, Duminecă, fiul d-sale tînĕrul Mihăileanu era sĕ fiă victima unui odios atentat. El a fost urmărit de un Bulgar, care avea în mână o ghiogă ţintuită şi la un moment dat a voit sĕ-l omóre lovindu-l în cap. Graţie agilităţei sale, tînĕrul Mihăileanu s'a ferit de lovitura de ciomag şi astfel scăpă cu viaţă. Şeful siguranţei a rugat pe d-na Mihăileanu sĕ tréc㠁dĭ pe la poliţiă, împreună cu fiul d-sale, ca sĕ dea esplicaţiunĭ.

Inaugurarea Academiei de musică Duminecă, precum scim, la órele 10 dim. s'a înaugurat Academia de musică şi teatrul popular, în localul sĕu din str. Vestei. S'a oficiat mai întâiŭ un serviciŭ divin de către P. S. Sa archiereu Nifon Ploeşteanu, vicarul Metropoliei Au asistat la acéstă solemnitate d-l C. Arion, ministrul instrucţiunei publice, membrii comitetului Academiei de musică şi un numĕros public. D-l George Angelescu, preşedintele Academiei de musică, a ţinut un discurs, arătând scopul, precum şi ideia, care a dat nascere acestei instituţiunĭ. D-l ministru al instituţiunei publice a rĕspuns după aceea dicênd, că se simte fórte mulţumit, că a putut sĕ asiste la acest festival şi că acéstă instrucţiune nu póte face concurenţă instituţiunilor similare ale statului, ci dimpotrivă, le va complecta. La urmă a fost o audiţiune de declamaţiune. Un elev de 14 anĭ a rostit un frumos monolog. D-ra Amelia Bulhaltzer a dis „Cântăréţa“ şi tînĕrul Costilian monologul „Coróna“.

Secţia Bucurescĭ a Ligei a ţinut Duminecă după amiadĭ adunare, în care s'a ales comitetul secţiunei. Votarea a durat trei óre. La $5^1/_2$ s'a deschis scrutiniul. Au fost proclamaţĭ aleşĭ d-nii: Sava Şomănescu, Gr. S. Boambă, lt-col. Teodorin, N. Căsăcescu, col. Bădulescu, M. Rahtivan, Gr. Alesandrescu, I. T. Ghica, V. D. Păun şi I. Clinciu. Vinerĭ comitetul va fi convocat pentru a procede la alegerea preşedintelui. Persóna desemnată ca preşedinte al secţiei Bucurescĭ este d-l Sava Şomănescu.

Un ordin strict. Ministrul unguresc de interne a dat un ordin, în virtutea căruia pe viitor, fără arătarea concesiunei ministeriale, directorii de teatre în provinciă sĕ nu mai pótă da representaţii şi nicĭ dela autorităţile locale respective sĕ nu mai pótă căpĕta concesiune pentru representaţiunĭ.

Fabricĭ de zahar în Persia. După raportul consulului austro-ungar din Kalcuta, în Persia se proiectéză înfiinţarea de fabricĭ de zahar şi de rafinarea zaharului. Sfeclele se vor produce în câmpul din apropiarea sînului persic, care teritoriu este de pe acum cumpărat în acest scop de-un consorţiu german-belgic. Consulul dă espresiune îngrijirei, că în cas, décă se va înfiinţa acéstă întreprindere, în India nu va puté concura alt zahar, decât cel din Persia, deórece preţurile de muncă şi cheltuelile de port de sigur le va avé preferinţă zaharul din Persia.

Convenţiă comercială cu Turcia. Din Constantinopol se telegrafézĕ, că ambasadorul austro-ungar br. *Calice* a înaintat Pórtei otomane o notă în afacerea reluărei negocierilor cu privire la convenţia comercială între Austro-Ungaria şi Turcia. Nota aduce la cunoscinţa Pórtei, că plenipotenţiaţii monarchiei sunt consilierul de ambasadă br. Braun şi al doilea dragoman Otto, carĭ în înţelegere cu representanţii otomanĭ vor constata învoiala, ce s'a ajuns până în 1896, când s'au întrerupt negocierile, şi apoi vor lua în desbatere punctele rĕmase în suspens, cu privire la carĭ încă s'a dobândit o înţelegere în principiu.

Bóla Ţarului. Diarul „Frankfurter Zeitung“ spune, că Ţarul a fost dilele trecute în primejdiă de mórte, dér acum merge spre bine. Totuşĭ nu sunt eschise complicaţiunile. Acelaşĭ diar mai spune, că Ţarul urméză cu supunere ordinele medicilor. — După ultimele telegrame, Ţarul a avut alaltăerĭ séră şi o parte a nopţii nisce frigurĭ fórte puternice cu aiurărĭ. Medicii nu au părăsit tótă nóptea patul bolnavului. Prin ajutorul unei puternice dose de chinină, frigurile s'au micşorat. Stomacul îi este slab.

Nenorocire pe Dunăre. Din *Cincĭbisericĭ* se scrie, că o mare nenorocire s'a întêmplat pe Dunăre din sus de Monostorszeg, cădênd jertfă 3 persóne. Inginerul Bajka A. a voit sĕ trécă c'o luntre Dunărea, ca sĕ ajungă la Dunaszekcsö. Din sus de Monostorszeg luntrea în care se afla inginerul şi alte 6 persóne s'a întêlnit cu vaporul „Sophie“. Ei au scăpat cum-va dinaintea vaporului, dér valurile ridicate de vapor au rĕsturnat luntrea. Trei dintre cei ce se aflau pe luntre s'au înnecat, ceilalţĭ scăpară.

O bandă de spărgĕtorĭ. Din Sofia se scrie, că de curênd s'a descoperit acolo o bandă de spărgĕtorĭ constătătóre din 200 persóne. Intre membrii acelei bande se află şi persóne înalte, funcţionarĭ de poliţiă şi ofiţerĭ dela gendarmeriă.—Frumósă ţéră, bunĭ păzitorĭ are!

Krüger la Berlin. Din Berlin se telegrafézĕ, că Krüger va sosi acolo pe la începutul lui Decemvrie st. n. 'I-se vor face marĭ demonstraţiunĭ de simpatiă. Se crede, că împĕratul Wilhelm, pentru a nu primi pe Krüger, va absenta din capitală în tot timpul şederei preşedintelui în Berlin.

„Patrioţii“ din Nakofalva. Oficiósei „O. E.“ i-se comunică din Chibinda-mare, că redactorul german *Korn* Artur a participat dilele trecute la o petrecere a Şvabilor din Nakofalva însoţit de un Sas din Braşov. El a voit sĕ ţină o vorbire către poporului adunat, făcêndu-l atent la pericolul în care se află rassa şi cultura germană în Ungaria. Şvabii „patrioticĭ“ însĕ — afirmă „O. E.“ — n'au voit sĕ asculte pe vorbitor, ba unul din ei a declarat, că „se simt bine în Ungaria şi nu gravitéză în altă parte; décă lui Korn nu-i place aicĭ, ducă-se în Germania“. Poporul sĕ fi primit cu aplause declaraţia acésta, ér când Korn a intrat în cârciumă şi a cerut dela musicanţĭ sĕ cânte nemţesce. Şvabii au făcut ca musica sĕ cânte marşul Rakoczi şi pe Korn cu ai sĕi i-au dat afară din cârciumă. — Aşa espune casul oficiósa maghiară. Credem însĕ, că lucrurile se vor fi petrecut cu totul altfel.

Convocare.

In urma însărcinării primite prin scrisórea Comitetului central al „Asociaţiunii“, Nr. 547 din Nov. a. c., convoc prin acésta *adunarea generală a desp. „Cluşiŭ“* al Asociaţiunii pentru literatura română şi cultura poporului român, pe diua de *12 Decemvrie (nou) 1900* la órele 3 p. m. în localităţile Casinei române din Cluşiŭ.

Ordinea dilei: 1) Deschiderea şedinţei şi presentarea mandatului delegatului, 2) Presentarea demisiunii comitetului cercual, 3) Alegerea comitetului cercual, 4) Inchiderea şedinţei.

La acéstă adunare generală se invită toţĭ membrii fundatorĭ, pe viaţă, ordinarĭ, ajutătorĭ şi onorarĭ ai Asociaţiunii cu domiciliul pe teritorul despărţĕmêntului „Cluşiŭ“ (oraşele Cluşiŭ şi Cojocna, şi cercurile administrative Cluşiŭ, Nadăş şi Gelău).

Sibiiu, în 20 Novembrie 1900.

Dr. C. Diaconovich,
ca delegat al Comitetului central.

ULTIME SCIRI.

Bucurescĭ, 26 Noemvrie. Condamnaţii bulgarĭ au fost aduşĭ erĭ la grefa Curţii cu juraţĭ din Ilfov spre a fi întrebaţĭ, décă fac recurs în contra sentinţei. Toţĭ acusaţii s'au declarat, unii prin interpret, alţii în românesce, că nu fac recurs. Ei păreau liniştiţĭ şi împăcaţĭ cu sórtea lor. Dimitroff, se dice, că recunoscea acum din nou faţă cu interpret, că a fost îndemnat la crimă de Sarafoff şi că este major.

Paris, 26 Nov. Preşedintele Krüger va sta aci până Miercurĭ. Adĭ Krüger a visitat pe ministrul de esterne Delcassé. Se asigură, că acesta i-ar fi declarat, că Francia e în imposibilitate de-a interveni, căcĭ intervenţia ei ar fi cu totul zadarnică. Krüger se va duce de aicĭ direct la Haga.

Rochefort i-a oferit spada de onóre, făcută prin subscripţiă publică, şi care e destinată generalului bur Cronje, care acum se află în insula Sf. Elena prisonier al Englesilor.

Viena, 26 Noemvrie. In cercurile politice se vorbesce, că situaţia în Bulgaria e gravă din causa agitaţiunei comitetului macedonean. Se dice, că décă comitetul macedonean va continua în agitaţiunile sale, este iminentă dictatura militară.

Paris, 26 Nov. Adĭ nóptea au continuat demonstraţiunile sub balconul otelului „Scribe“, unde locuesce Krüger. Trei-decĭ de manifestanţĭ au fost *arestaţĭ* fiind-că au strigat: *Mórte Englesilor!* Fratele colonelului Villebois-Mareuil, fostul şef al statului-major bur, mort în actualul rĕsboiŭ cu Englesii, a visitat pe preşedintele Krüger. Intêlnirea lor a fost din cele mai mişcătóre. Bĕtrânul Krüger a strîns mâna şi a îmbrăţişat cu căldură pe fratele colonelului Villebois-Mareuil.

Krüger a visitat adĭ pavilionul republicei Transvaal dela esposiţiă.

Londra, 26 Noemvrie. Adĭ a sosit la adresa reginei Victoria o telegramă din Livadia, în care se comunică, că Ţarul a trecut în mod fericit peste noua crisă a bólei sale.

Berlin, 26 Nov. Diarul „Neueste Nachrichten“ are din Peking scirea, că Rusia lasă acolo numai două mii de ómenĭ. Tot acest diar spune, că tractatul secret ruso-chines asigură Rusiei protectoratul Mandsuriei şi alte multe beneficii comerciale.

Berlin, 26 Noemvrie. Generalul Waldersee telegrafézĕ din Peking cu data de 24 Noemvrie, că trupele germane străbătênd drumurĭ prin munţĭ, au ajuns la marele zid chinesesc şi au înălţat acolo drapelul german.

DIVERSE.

Umor chinesesc. Chinesul nu pune nicĭ pe mormêntul străbunilor sĕi aşa mare preţ ca pe „cultura literară“. Pe terenul literaturei şi esteticei el se crede superior celor-lalţĭ muritorĭ. Spiritul chines este ceva caracteristic. El atinge pe apuseni, ca o suflare din altă lume. Diferitele clase sociale chinese au umor deosebit, de puţin sciu în ce chip ciudat glumesc Chinesii.

Două-brósce, *Ling* şi *Sing*, locuiau în oraşul Lingfu. Acolo se afla mormêntul strĕbunilor lor: mocirlă berechet, apă curată, frunde de arborĭ şi musca de apă, c'un cuvênt tóte cele trebuinciósе bunăstăriĭ. Oraşul se sporia şi apa devenea tot mai murdară. La început cele două brósce se scandalisau numai în taină, mai în urmă începură sĕ înjure cu glas tare, până când în fine se hotărîră la faptă. Au decis adecă sĕ emigreze, décă apa se va face şi mai murdară, şi mai bucuros se despart de mormêntul strĕbunilor lor, decât se mai continue o viaţă ca acésta, nevrednică de-o bróscă.

Şi apa deveni de acĭ înainte şi mai murdară şi într'o bună diminéţă, când ploua de vĕrsa, cele două brósce mai aruncară o ultimă privire la patria lor şi apoĭ au pribegit în lumea largă. Bróscele însĕ erau precaute. Audiră, că dincolo de dealul cel mare se află un oraş, care strălucesce de curăţeniă. Voiră sĕ mérgă acolo, dér mai întâiŭ au ţinut sĕ se convingă prin o privire din vêrful muntelui, că înt'radevĕr oraşul este aşa de curat, după-cum i-s'a dus vestea.

Timp de o sĕptĕmână bróscele nóstre făcură la fiă-care di o cĕlătoriă de 18 óre, până când în urmă ajunseră pe vêrful muntelui. Se urcară pe cea mai înaltă stêncă şi ajungênd acolo se ridicară pe piciórele de dindĕrĕt, lungiră trupul cât numai au putut, şi priviau, priviau într'una.

Şi étă, colo noul oraş, pe care'l vĕdură, nu era cu nimic mai curat, decât cel din care veniseră. Şi aicĭ murdăria, gunoiul şi tóte erau ca dincolo. Cele două brósce fórte mult se întristară vedênd acésta, supĕrate priviau una la alta şi sdrobite s'au întors în patria lor.

Istorióra îşĭ are înţelesul sĕu, numai cât Chinesul încă trebue sĕ aibă „cultură literară“ pentru acésta. Ochiĭ bróscei sunt în partea superióră a corpului şi privesc îndĕrĕt când brósca se ridică. Aşa-dér cele două brósce şĭ-au vĕdut din nou oraşul natal, nicĭ decât însĕ nu oraşul cel nou de peste munte. Un proverb Chines dice: coróna sfeclei se află în pămênt, ochii bróscei în spate.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Dela „Tipografia A. Mureşianu" din Braşov,
se pot procura următórele cărţi:

Cărţî pentru comercianţî şi funcţionarî de bancă:

Idei fundamentale în economia politică de *Ioan Socaciu*, vechiŭ profesor la scólele com. r. din Braşov. Preţul 65 cr.

Procent, Promil, Interese şi Teoria conturilor curente de *I. C. Panţu.* Arată calcularea intereselor pe anî, pe lunî şi pe ḑile într'un mod practic; sunt mai multe esemple esplicate amĕnunţit. Preţul 40 cr. + 3 cr. porto.)

„Curs complet de corespondenţa comercială" de *I. C. Panţu.* Conţine modele de circulare, scrisorî de informaţiunî, recomandaţiunî şi acreditive; scrisorî în comerciul cu mărfurî, comisiune şi espediţiune; cestiunî cambiale, afacerî cu efecte, monede, cupóne etc. Preţul 1 fl. 60 cr.

Un capitol din *Contabilitatea duplă* de *I. C. Panţu*, prof. la şcóla comerc. superióră din loc. Tractéză principiile contabilităţiĭ duple ilustrate cu diferite esemple, pe carî studiindu-le cu atenţiune, póte orî şi cine sĕ înveţe ţinerea socotelelor în economia proprie şi în afacerile comerciale. Preţul 50 cr. + 5 cr. porto.

Al doilea capitol din contabilitatea duplă, de *I. C. Panţu.* Acéstă nouă broşură conţine: *afacerile de credit cambial şi afacerile de bancă.* Preţul broş. 2 coróne (+ 10 banî porto).

Cursul la bursa din Viena.

Din 26 Novembre n. 1900.

Renta ung. de aur 4%.	115.10
Renta de coróne ung. 4%. . . .	90.35
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	119.50
Impr. căil. fer. ung. înargint. 4½%	99.25
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	117.50
Bonurî rurale ungare 4%	90 10
Bonurî rurale croate-slavone . . .	92.50
Impr. ung. cu premii	168.—
Losurî pentru reg. Tisei şi Seghedin .	140.—
Renta de argint austr.	97.05
Renta de hârtie austr.	99.05
Renta de aur austr.	115.70
Losurî din 1860.	134.—
Acţii de-ale Băncei austro-ungară .	16.91
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	666.50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	657.75
Napoleondorî.	19.18
Mărcî imperiale germane	117.67½
London vista.	240.57½
Paris vista	95.85
Rente de coróne austr. 4% . . .	98.30
Note italiene	90.70

Cursul pieţei Braşov.

Din 27 Novembre. 1900.

Bancnota rom.	Cump.	18.88	Vênd.	18.96
Argint român.	Cump.	18.70	Vênd.	18.80
Napoleond'orî.	Cump.	19.12	Vênd.	19.17
Galbenî	Cump.	11.20	Vênd.	11.30
Ruble Rusescî	Cump.	127.—	Vênd.	—.—
Mărcî germane	Cump.	117.60	Vênd.	117.68
Lire turcescî	Cump.	10.70	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	Vênd.	101.—

Sz. 481 1900.

Hirdetmény.

Az „Albina" tak. és hitelintézet brassói fioktelepének megkeresvénye folytán ezennel közhirré teszi, hogy a nevezett pénzintézetnél Hauptvogel Ferencz brassói lakós által elzálogositott és ezen pénzintézet vasuti raktárában elhelyezett különi nemü posztó-kelmék a kereskedelmi törvény 306. § sa alapján a nevezett pénzintézet itteni vasuti raktárában folyó **1900** év **Deczember hó 1-én** délután 2 órakor tartandó nyilvános árverésen részletenkint, vagy együttesen a legtöbbet igérőnek azonnali készpénz fizetés mellett elfognak adatni.

Brassó, 1900. évi Nov. 24-én

Nemes Péter
kir. közjegyző.

„Gazeta Transilvaniei" cu numĕrul à 10 fil. se vinde la libRăria Nic. I. Ciurcu şi la Eremias Nepoţii.

Nr. 10894 -1900.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de econom orăşĕnesc, care este salarisat cu 2000 coróne, 300 coróne banî de cuartir, 600 coróne pauşal pentru trăsură şi caĭ şi adaus quinquenal conform statutului, şi pe temeiul împuternicirei Ilustrităţii Sale D-nului Vicecomite Dr. Friederich Jekel cu ordinaţiunea Nr. 11,122—900 se escrie prin acésta concurs.

Economul orăşănesc este obligat a ţinĕ caĭ şi trăsură pentru folosire în serviciu, şi nu este obligat la órele de oficiu, ca ceilalţî amploiaţî.

Reflectanţii la acest post au de a preda rugările, cel mult până în 8 Decemvre a. c. la 12 óre a. m. la Magistratul orăşănesc, împreună cu testimoniu de botez, de moralitate, medico-fisical pentru aptitudine, testimoniu pentru capabilitatea teoretică şi practică, şi aplicarea de până acuma în resortul de zidiri, precum şi cunoscinţa limbii maghiare, germane şi române.

Braşov, 24 Nov. 1900.

Magistratul orăşenesc.

Nr. 754—900.

PUBLICAŢIUNE.

Joi în 6 Decembre 1900 la 10 óre antemerediane se va ţinĕ în localul oficiului economic orăşĕnesc pertractarea prin oferte în scris pentru a asigura pe sama subdespărţămintelor magiatraului orăşĕnesc căruţele şi caii de călărit, ce are comuna a-i pune la disposiţie din oficiu pe timpul dela 1 Ianuarie 1901 până la 31 Decembre.

Condiţiunile detailate pentru oferte şi contract le póte ceti orî-cine în localul oficiului economic orăşĕnesc, în órele de oficiu, adeca: dela 8—12 óre antemerediane.

Braşov, 24 Nov. 1900.

Oficiul orăşenesc de economiă.

Nr. 14380—1900.

Escriere de offert.

In scopul dărei în arêndă a munţilor şi pădurilor de păşunit, carî se ţin de teritoriul administraţiunei de forestrie a şanţului vechiŭ şi Zizin aparţinĕtor oraşului Braşov pe durata de 6, eventual 12 anî, începĕnd cu 1 Novembre 1900, se escrie prin acésţa ofertul şi anume:

A) pe teritoriul Satului lung:

a) muntele de paşunit „Picioru capri" cu 1160.30 jug. cat.

b) „Ciucaşul" (din acesta sunt 721.26 jugere catastrale pe teritoriul Zizinului 1001.27 jug. cat.

B) Pe teritoriul Zizinului:

c) „Ciucaşul" (ca sus).
d) „Piatra laptelui" 478.76 j. c.
e) „Sipotul" 665 58 jug. cat.

pentru care se va ţinĕ în 7 Decemvre 1900 la 10 óre a m. pertractarea de offert în biroul de forestrie din Braşov (Strada porţii nr. 63, catul al 2-lea).

Oferturile scrise şi provĕḑute cu vadiul prescris, timbrate şi sigilate sunt a se înainta până la timpul acesta, biroului de forestrieră orăşĕnesc din Braşov, în carî are de a fi detailat, că offerentul cunósce resp. este înformat de pretensiunile ofertului şi a contractului, şi că se supune recerinţelor acestuia.

Condiţiunile se pot vedé atât la biroul de forestrie din Braşov, cât şi la administraţiunea de forestrie din Cernatu.

Braşov, în 22 Nov. 1900.

Magistratul orăşĕnesc.

Plecarea şi sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov

Valabil din 1 Octomvre st. n. 1900.

Plecarea trenurilor din Braşov

Dela Braşov la Budapesta:
I. Trenul mixt la óra 5·8 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Cluşiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 7·48 min. séra.

Dela Braşov la Bucurescî:
I. Trenul de persóne la óra 3·55 m. dim.
II. Trenul mixt la órele 11 a. m.
III. Trenul accel. la óra 2 19 min. p. m. (ce vine pe la Cluşiu).

Dela Braşov la Kezdi Oşorheiu:
I. Trenul de pers. la óra 5·19 min. dim. (are legătură cu Tuşnad, Ciuc-Szereda, la óra 3·20 min. nóptea.
II. Trenul mixt la óra 8·50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la óra 3·15 m. p. m. (are legătură cu linia Tuşnad-Ciuc-Szereda).

Dela Braşov la Zêrnescî (gar. Bartolomeiu).
I. Trenul mixt la óra 9·2 min. a. m.
II. Trenul mixt la óra 5 26 min. p. m.

Dela Braşov la Ciuc-Gyimes:
I. Trenul de pers. la óra 5·19 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 8·50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la óra 3 15 min. p. m.

Sosirea trenurilor în Braşov:

Dela Budapesta la Braşov:
I. Trenul de persóne la óra 8 dim.
II. Tr. accel. peste Cluşiŭ la ó. 2·9 m. p. m.
III. Trenul mixt la óra 10·25 min. séra.

Dela Bucurescî la Braşov:
I. Trenul accel. la óra 2·18 min. p. m.
II. Trenul pers., la óra 9·27 min. p. m.
III. Trenul mixt, la óra 5.— min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal).

Dela Kezdi-Oşorheiu la Braşov:
I. Trenul de persóne la óra 8·25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiŭ, Ciuc-Sereda şi Ciuc-Gyimes).
II. Trenul de pers. la óra 1·51 m. p. m.
III. Trenul mixt, la óra 6·48 m. séra (are legătură cu Ciuc-Sereda).

Dela Zêrnescî la Braşov (gar. Bartolomeiu).
I. Trenul mixt la óra 7·2 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·12 min. p. m.

Dela Ciuc-Ghimes la Braşov:
I. Trenul de pers. la óra 8·25 m. dim.
III. Trenul de pers. la óra 1·51 m. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·48 min. séra

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.